

Літо - це маленька частинка нашого життя. Кожен змінюється разом з природою, плаче разом з проливним дощем і веселиться з яскравим сонцем.
І мій настрій теж змінюється з природою.

Одного разу в яскравий сонячний літній день я вирушила в ліс, просто погуляти ... Я багато думала про все, що спаде на думку. І сама не помітила, як вийшла на красиву галявину, де стояла одна єдина висока сосна.

Як не дивно я вже була в цьому місці, але чому то не помічала всієї краси.

Я підійшла ближче до сосни і стала її роздивлятися, вся кора цього дерева була настільки красива, і глибока, що дув на мене вітер неначе втискуються в це життя.

Вся ця кора як океан з безліччю хвиль, куди мене заманив грайливий вітер.

Раптом я зрозуміла всю таємницю самотності, коли блукаєш серед лісів і полів, вдумуючись все більше в сенс життя.

Все те, що творилося зовні, я просто не розуміла, суєта - як темні окуляри нічого не бачиш і не помічаєш.

Я зрозуміла, що таке друг, я зрозуміла, що він у мене є.

Я зрозуміла, що дружба дорожча срібла і золота, дружбу не купиш за гроші, і обманом не захопили.

Цей день найщасливіший, розкрив мою душу, нарешті, то я дізналася хто я!

Я побачила всі свої страхи, всі свої перемоги, і програші.

Нарешті то - я знайшла себе.

Не у всіх, виходить, знаходити власне я, але коли - не будь, це трапиться, і ви відчуєте безмежну радість, і свободу. У моєму житті з'явився друг справжній і незамінний.